

RECHTSPRAAK

werknemer/Havam Automotive B.V.

Werknemer slaagt niet in bewijs dat werkgever wist of had behoren te weten dat niet tot uitkering gaan van pensioenregeling doorslaggevend zou zijn voor de vaststellingsovereenkomst.

(Vervolg op AR 2014-0513.) Werknemer (geboren 1949) is sinds 1981 in dienst van Havam Automotive. Op grond van de toepasselijke cao geldt voor werknemer een VUT-regeling (hierna: VUtech). Daarnaast neemt werknemer deel aan een vroegpensioenregeling (met kapitaaldekking) (hierna: VPtech). In de voorwaarden van VPtech staat dat het onmiddellijk ingaat zodra iemand niet langer in de branche werkzaam is en de leeftijd van 61 jaar heeft bereikt. Met werknemer is op enig moment gesproken over beëindiging van de arbeidsverhouding. Werknemer heeft toen duidelijk gemaakt dat vanwege financiële verplichtingen voor hem het netto-inkomen gelijk moest blijven. Daarop heeft Havam onderzocht of het mogelijk zou zijn de werknemer een aanvulling te doen toekomen tot aan zijn gewone pensioenleeftijd. Uiteindelijk zijn partijen tot elkaar gekomen en heeft werknemer de beëindigingsovereenkomst getekend. Thans beroept werknemer zich op dwaling, stellende dat hij enkel de VUtech en niet ook de VPtech wenste aan te spreken voor zijn pensioenleeftijd. Hij vordert aanvullende vergoeding op grond van artikel 6:230 BW. Bij tussenarrest heeft het hof geoordeeld – onder verwijzing naar HR 19 september 2003, ECLI:NL:HR:2003:AI0829 (Marks/Albert Schweitzer Ziekenhuis) – dat op Havam een informatieplicht rust. Bij ditzelfde tussenarrest is geoordeeld dat werknemer dient te bewijzen dat (1) Havam wist dat voor werknemer van doorslaggevend belang was dat de VPtech niet tot uitkering zou komen en (2) Havam hem onvoldoende heeft geïnformeerd.

Het hof oordeelt thans als volgt. Uit de getuigenverklaringen volgt dat Havam niet wist dat voor werknemer doorslaggevend zou zijn dat VPtech niet tot uitkering zou komen. Weliswaar wist Havam dat werknemer een alimentatieverplichting had, maar dat zijn prepensioen niet eerder zou mogen ingaan, was Havam niet duidelijk. Daardoor faalt het beroep op dwaling en aanvullende schadevergoeding.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 12-05-2015

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2015:1672

Zaaknummer: HD 200.132.399/01

Rechters: M.J.H.A. Venner-Lijten, M. van Ham en A.E. Bos

Advocaten: P.A. Visser en Ph.C.M. van der Ven

Wetsartikelen: 6:230 BW, 6:228 BW, 150 Rv en 7:611 BW